

Anotace

Práce se zabývá postavou malíře Renata Guttusa z pohledu Československa v letech 1949 – 1979, tj. v období, kdy se v Praze konaly jeho výstavy. Zkoumá, jak bylo u nás jeho dílo přijato, jaké byly motivace vzájemných sympatií a spolupráce a způsob, jakým tato spolupráce probíhala. Sleduje jeho pozici jakožto neorealistickeho malíře a aktivního člena Italské komunistické strany.

Tato strana získala v poválečném období v Itálii velkou podporu veřejnosti. Byla do značné míry nezávislou na oficiální politice Komunistické strany Sovětského svazu a v mnohém se proto její názory od ní odchylovaly. Itálie byla zároveň zemí západně orientovanou a nacházela se v poválečném období v zájmové sféře Spojených států jakožto příjemce pomoci Marshallova plánu a od roku 1949 členský stát NATO. V širších souvislostech se proto práce zabývá dobovou kulturní a politickou situací v Itálii a v Československu a přináší vhled do vzájemných kulturních vztahů obou zemí.

Autorka vycházela z dobové literatury, archivních pramenů (archiv Ministerstva zahraničních věcí, archiv Národní Galerie) a dobového tisku (zejména časopisy *Výtvarné umění*, *Výtvarná práce*, deník *Rudé právo*, měsíčník *Literární noviny*).